
Krisztinavárosi Hírek

A KRISZTINAVÁROSI PLÉBÁNIA ÉS A KRISZTINA KÖR BARÁTI TÁRSASÁG LAPJA 72.SZÁM – 2015. ÁPRILIS

Kedves Testvérem!

Húsvétől kezdve az úrfelmutatás után ezt a választ mondjuk: „Üdvözíts bennünket, világ Megváltója, ki kereszted és feltámadásod által megmentettél minket.” Vajon belegondolunk mi abba, most Húsvét ünnepén, hogy Krisztus feltámadása kinek a műve? Gondolom kapásból rávágod: Jézusnak. A Katolikus Egyház Katekizmusa azonban másként fogalmaz: **„A feltámadás a Szentháromság műve.”** (KEK 648.) Az Atya feltámasztotta Fiát. A Fiúnak *hatalma van visszavenni életét.* (Vö.: Jn 10,18) A Lélek pedig életre keltette Krisztus halott emberségét. Mindez azért lényeges számunkra, mert ezek szerint emberi természetünk eljutott a Szentháromság közösségébe. A Krisztusban megkötött új szövetség végleges, nem lehet felbontani, hiszen **az Emberfia ott van, visszavonhatatlanul a Szentháromsággal van.** Ezért imádkozzuk múlt időben – vagyis megtörtént valóságnak tartjuk – az úrfelmutatás utáni imában: feltámadásod által megmentettél minket.

Mi következik ebből? Egyrészt **legyünk bátor tanúi Mesterünk feltámadásának!** Hatalmas érték, ha ezt megtesszük, és az apostoloknak is (Vö.: Csel 1,22) ez volt a feladata. Másrészt, mivel ő *„elsőszülött a halottak közül”* (Kol 1,18), vegyük komolyan: Ha Isten gyermekei vagyunk, **mi is feltámadhatunk az örök életre.** Mindez nyilvánvalóvá az utolsó napon válik. Most viszont igaz ránk szent Pál üzenete: *„Hiszen meghaltatok, de életetek Krisztussal el van rejtve Istenben”* (Kol 3,3).

Testvérem! Az úrfelmutatás utáni ima első része itt lesz fontossá számunkra. **MEGVÁLTÓNK MŰKÖDÉSÉNEK EREDMÉNYE NEMCSAK A HALÁL UTÁN VÁLIK VALÓSÁGGÁ, HANEM MÁR MOST IS VELE ÉLHETÜNK.** Ezért kérjük jelen időben, hogy üdvözíts bennünket, világ Megváltója! Húsvét ünnepe tehát nemcsak a múlt (Jézus feltámadt) és a jövő (mi is fel fogunk támadni) eseménye lesz, hanem a jelené is! Ezen gondolatok alapján **kívánok Neked és minden kedves Testvéremnek áldott és bensőséges ünnepet, hogy Mesterünkkel találkozáskor valóban megváltozzék életünk!**

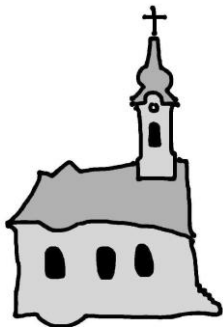
Szeretettel:

Plébános
plébános

Beszámoló a plébániai zsinatolásunk jelenlegi helyzetéről

A legfontosabb újdonság, amiről örömmel adhatunk számot az, hogy létezik a zsinatolásunknak egy honlapja. Igaz ugyan, hogy nem túl „dízajnos”, egyes részletei még nincsenek fel sem töltve, de érdemben már informatív és sok minden már olvasható rajta.

A honlapot bárki megtekintheti a következő internet címen: <http://hba.plebania.hu/zsinatolas/> Ez bárki számára nyilvános. Ennek az oldalnak a baloldalán található egy felsorolás: Rólunk, Kronológia, Imaháttér, Üzenet. Majd – ugyancsak a baloldalon – van egy másik felsorolás „Munkacsoportok hírei” címmel, és ezen belül 9 munkacsoport. Ez a rész van igazán feltöltve. Minden munkacsoport leadott egy-egy munkaanyagot még 2014. nyarán, majd 2015. februárban. Ezek a munkaanyagok találhatóak itt. (Vannak munkacsoportok, amelyek a 2015-ben leadott anyagukba a 2014-es anyagukat egyszerűen beépítették, vagy olyan mértékben módosították, hogy ezeknél a korábbi munkaanyagot már nem is volt érdemes megjelentetni.)

Egy a lényeg: Minden munkacsoport elkészült munkaanyaga az interneten hozzáférhető és olvasható. Érdekes olvasmány, és aki még nem kapcsolódott be a zsinatolásunk munkájába, az láthatja, hogy a munkacsoportok nagy munkát végeztek.

Bárkinek hozzá is lehet szólni a munkaanyagokhoz. Erre szolgál az Üzenet nevű, baloldalon látható menüpont. Aki erre kattint, az bármelyik munkaanyaggal kapcsolatban hozzászólhat. Ha elküldi nekünk a hozzászólását, azt mi köszönettel továbbítjuk az illető munkacsoporthoz. Ezért a hozzászólásban fontos megjelölni, hogy az melyik csoport munkaanyagára vonatkozik.

Amint a munkaanyagok dátuma mutatja, ezek kb. február végétől nyilvánosak.

Február és március hónapokban nyilvános „fórumot” is tartottunk a templomunkban. Három este volt ez, amikor az esti szentmisék után kb. 40-50 érdeklődő jött össze, és beszélgettünk az elkészült munkákról. Öröm volt megtapasztalni a résztvevők egyre növekvő érdeklődését, aktivitását.

Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy a résztvevők 80%-a azokból az emberekből állt, akik egyébként már lassan két éve dolgoznak az egyes munkacsoportokban. Nekik is kell időnként találkozni, hiszen a munkaanyagokból jól látszik, hogy minden összefügg mindennel. Ha tehát mondjuk a pasztorációs munkacsoport javasol valamit, annak sok kiágazása lehetséges. (Például érdekelheti a karitást, vagy a közösségek szervezésével foglalkozó munkacsoportot, de a legtöbb pasztorációs tevékenységhez olyan kérdés is kapcsolódik, hogy hatékonyan tudjuk-e megszólítani vele a plébániai közösségeket.)

Az interneten levő anyagokból jól látható, hogy minden munkacsoport javaslatokat is megfogalmazott a maga szakterületén. (Egyes munkacsoportok még rangsorolták is a javaslatukat, 1-től 3-ig, ezek közül a 3-as a legsürgősebb. Mindenki felmerül a kérdés, hogy mi lesz ezekkel a javaslatokkal?)

Nagyon fontos tudnunk, hogy a plébániai zsinatolásunk nem olyan, mint egy demokratikusnak mondható szervezet jogi keretek között működő közgyűlése. Mi csak javasolni tudunk a mostani, vagy egy esetleges későbbi plébánosunknak, ami nagy segítség lehet a számára a jövővel kapcsolatos terveiben, döntéseiben. De a zsinatoló munkacsoportok egyes javaslatai – még ha teljesen egyhangúak is – nem vonhatják el a plébános személyes felelősségét. Az ő személyes feladata és felelőssége arról dönteni, hogy melyik javaslattal mit kezd a jövőben, és a lehetőségeink keretén belül mikor melyik javaslat megvalósításához fogunk majd hozzá a plébániánkon.

Az viszont kétségtelen, hogy a zsinatolásunk már eddig is jól megmozgatta azokat az embereket, akik tenni akarnak a közösségeinkért, vagy felelősséget éreznek a plébániánk jövőjéért. A közös munka tehát mindenképp az egész közösség erősödéséhez vezet.

Köszönjük mindenkinek ebben a segítségét, lelkesedését, és örömmel vesszünk minden segítő szándékú véleményt, hozzászólást.

Kérjük továbbá, hogy a zsinatolást egyre többen imáikkal is támogassák, mert a hátra levő – kevesebb, mint – 2 hónapban még nagyon sokat kell dolgoznunk azon, hogy az elkészült munkaanyagokból egy jól összeállított zsinati dokumentum formálódjék.

Szeretettel:

Forián Szabó Péter (a többi zsinatoló munkatárs nevében is)

Zsinati ima

Mindenható mennyei Atyánk!
Bizalommal fordulunk hozzád,
és kérünk, küldd el nekünk a Szentlelket,
hogy zsinati munkánk folyamán
jó gazdákként felismerjük
az újban és a régiben rejlő értékeket,
és ezeket az idők jeleire tekintve
adjuk tovább a jövőendő nemzedékeknek.
Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztyére tekintve
akarunk járni az Evangélium útján.
A keresztről forrásozó kegyelem tisztítson meg minket.
Szentlelked adjon bátorságot nekünk a megújulásra.
Add, hogy észrevegyük a szükségét és segítsünk,
ebben legyen közbenjárónk
a Mennybe felvett Boldogasszony.
Küldd el nekünk Szent Mihály főangyalt,
hogy legyen bátorságunk védelmezni a szegényeket,
Egyházunk igazi kincseit.
Erre kérünk Téged, a mi Urunk, Jézus Krisztus által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

Ámen. (váci egyházmegye)

A megszentelt élet éve

Ferenc pápa ezt írta a megszentelt életet élőknek:

„Péter utóadaként írok nektek, akire rábízta az Úr a feladatot, hogy megerősítse testvéreit a hitben (Lk 22,32), de úgy is írok, mint testvéretek, hiszen magam is Istennek szentelt személy vagyok. Adjunk hálát együtt az Atyának, aki meghívott minket Jézus követésére, teljesen az ő evangéliumának és az egyház szolgálatának szentelve magunkat, és kiárasztotta szívünkbe a Szentlelket, aki örömmel tölt el és képessé tesz bennünket arra, hogy az egész világ előtt tanúságot tegyünk az ő szeretetéről és irgalmáról.

Sokatok kívánságát megsejtve Eleget téve úgy döntöttem, hogy meghirdetem a megszentelt élet évét az egyházzól szóló **Lumen gentium** dogmatikai konstitúció és a **Perfectae caritatis** határozat ötvenedik évfordulója alkalmából.”

A megszentelt élet évének célkitűzéseit a Szentatya az alábbiakban fogalmazta meg:

- hálával tekinteni a múltra,
- szenvedéllyel éljük meg a jelent,
- a jövőt reménységgel. Ismerjük meg, hogy milyen nehézségekkel kell szembenéznie a megszentelt életnek a maga sokféle formájában.

Ferenc pápa még ezt mondja:három útmutató szót mondok nektek.

- Legyetek vidámak! Mutassátok meg mindenkinek, hogy Krisztus követése és evangéliumának tettekre váltása boldogsággal tölti el szíveteket.
- Legyetek bátrak! Aki érzi, hogy az Úr szereti őt, az teljesen belé tudja vetni bizalmát. Így tettek alapítóitok is, új utakat nyitva Isten országának szolgálatára.
- Legyetek közösségi emberek! Mély személyes közösségben Istennel....

II. János Pál pápa így fogalmaz: „A megszentelt élet az Atyaisten ajándéka az Egyháznak a Szentlélek által.”

Az Egyházban kezdettől fogva voltak férfiak és nők, akik az evangéliumi tanácsok megtartásával, nagyobb szabadsággal akarták követni és szorosabban akarták utánózni Krisztust (Katolikus Egyház Katekizmusa, KEK:918).

A magból, amit az Isten vetett az Úr földjén csodálatos szerteágazó fa nőtt a remeteélettől a közös élet különböző formáig. A Krisztust követők kereszthordozásából a Szentlélek által „Lélekhordozó” közösségek alakultak s így titokzatos módon gazdagodott az Egyház élete.(KEK: 914.)

Hogyan is kezdődött a megszentelt élet?

Jézus a gazdag ifjúnak azt mondta: menj, add el, amid van, add oda a szegényeknek... azután jöjj, kövess engem! (Mk 10, 21) Ettől kezdve mindig voltak a mindenüket odaadó krisztuskövetők.

Először Keleten a remeték azok, akik a pusztába vonulva, vezeklés és ima által áldozták oda életüket a világ üdvösségére. Volt, aki égi hangra összegyűjtötte őket (Pachomius), hogy közösen imádkozzanak. Nyugaton szent Benedek szabályt ad közösségeinek. Szent Benedeket követő közösségek azon fáradoznak, hogy összhangot

teremtsenek a külső munka és a belső életük között úgy, hogy „*Krisztus szeretetének semmit ne tegyenek élébe.*” (Regula 4, 21)

Nyugaton századok folyamán sok más formája is fölvirágzott a megszentelt életnek, ugyanis férfiak és nők megszámlálhatatlan sokasága Istennek szentelte életét a közös élet valamelyik formájában. (*Monasztikus szemlélődő, apostolkodó szerzetesek*)

A Szentlélek, a különféle ajándékok csodálatos mestere napjainkban a megszentelt élet új formáit hívta létre. (*Vita Consecrata, VC 10 p.*)

Ilyenek a **világi intézmények**, akiknek tagjai Istennek szenteltségüket a világban élve akarják megélni. Ezzel hozzájárulnak ahhoz, hogy az Egyház jelen tudjon lenni a társadalomban. (*VC 10 p.*)

Külön is kiemelhetjük az **apostoli élet társaságait**, akiket megkülönböztetünk a szerzetesektől és a világi intézményektől. Ők főként a misszionálásban és az apostolkodásban az életszentség sok gyümölcsét mutatják fel. (*VC 11. p.*)

Csodálatos a Lélek ereje, mert ezek az új formák nem szorítják ki a régit és a régi nem áll ellentétben az új formákkal.

A megszentelt életet élők nem a maguk „megvalósításán” fáradoznak, hanem, hogy a tiszta, szegény és engedelmes Jézust kövessék lángoló szeretettel a tisztaság, a szegénység és az engedelmesség fogadalmi által.

„Ez az élet tanúságtétel a végső, nagy és egyetemes egységről és harmóniáról: Isten szeretetéről és feltétlen uralmáról életünk és az egész világmindenség felett” – mondta Erdő Péter a megszentelt élet éve megnyitó beszédében.

Templomunkban ez év február 2-án nyitottuk meg a megszentelt élet évét. Ennek jele a mellékoltáron ünnepélyesen kihelyezett kép, amelyen a Szűzanya köpenye védőn betakarja a földön élőket és azokat, akik Isten színelátásán örvendeznek.

*Mária, Isten Igéjének anyja,
virrassz megszentelt életünk felett,
hogy az öröm, melyet Isten szava ébresztett bennünk,
betöltse egész lényünket.*

Részlet Ferenc pápa imájából

Segítsd Urunk a megszentelt életet élőket, hogy hűségesek maradjanak!

Összeállította: Huszár Radmilla a KEK és a VC alapján

A zsinatolás ajándéka

Közeledünk a zsinatolás második évének utolsó szakaszához. A Krisztinavárosi Hírekből és a templomi nyilvános beszámolókból is megismerhetjük a munka jelenlegi állását, s lehetőségünk volt hozzászólásra, a jobbitó gondolatok közlésére is.

Mindannyiunkat fűtött a lelkesedés, amikor először összejöttünk zsinatolásra, hogy plébániai közösségünk még élőbb, örömtelibb, nyitottabb legyen. Először tudnunk kellett, hogy az átlag 800-1000 templomlátogató mivel elégedett, mire vágya, hol érez hiányt plébániánk életében, működésében. Megkérdeztük őket, s a visszaérkezett kérdőívek válaszaiból kibontott adathalmazt lassan rendeződött, és szült célokat, javaslatokat. Mihály atya is bátorított minket, hogy legyenek álmaink!

Egyszerűnek tűnik a munkamenetnek ez az íve, valójában nagy munka a 10 munkacsoport vezetőjének és a csoportonkénti 6-8 munkatársnak. (Nem szólva Fórián-Szabó Péter „karmesteri” heroikus feladatáról!)

Lehetetlen pár sorban teljes képet adni a zsinatolás folyamatáról! Ezért én inkább a szubjektív érzéseimet szeretném megosztani röviden, azt az örömet, amelyet ajándékként kaptam.

Az ajándékok sorában az első, hogy mi, az egymást alig, vagy csak arcról ismerők, ma lassan már nem munkacsoportot, hanem közösséget alkotunk.

Mikor Csermák Judit az első alkalommal megnyitotta otthonát előttünk „Isten hozott” köszöntéssel és meleg mosollyal, majd imával kezdtük a munkát, éreztük, hogy az Úr ott van köztünk! Kértük, tegyen alkalmassá minket, hogy jó eszközei lehessünk, adjon nekünk alázatos lelket, bölcsességet, egymás iránti nyitottságot, megértést! Nem csevegő összejövetelek voltak ezek, mégis pár szóból is megismertük egymás aktuális örömét, feszítő gondját, betegségét. (Azért szerény agapéra is sor került!) Életkorban is nagy távolságot hidalunk át szeretettel (40-től 80-ig)! Nagy tisztelettel és elismeréssel hallgattam a munkából fáradtan bezuhanó, nagycsaládos édesanya lelkes gondolatait, tenni akarását, de ugyanígy a köztünk legidősebb felelősségteljes tettekrezségét. Amikor már a sötétben lépegettem a lépcsősoron hazafelé nem a fáradtság, hanem a megosztott öröm teljessége járt át.

A pontokba foglalt célok, javaslatok, módok és utak olvashatók lesznek majd az összefoglalóban. De a szívünkben megmarad és iránytű marad amiről együtt gondolkodtunk, s amit VI.Pál és Ferenc pápa az evangelizációról, vagyis a hit átadásáról megfogalmazott: „...hogyan ismerje meg a világ – ez a félelmeiktől gyötört, de reménykedő világ –, mit is jelent az Evangélium Jó Híre!” (VI Pál Evangélii nuntiandi)

„...megosztani az örömet, egyfajta vágykeltő lakomára hívni, hiszen az Egyház nem térítéssel, hanem vonzással növekedik!” (Ferenc pápa: Evangélii Gaudium)

Egyik együttlétünket ezzel az imával zártuk: Uram, kérünk segíts, hogy plébániánk még inkább nyitott ajtajú, „kilépő” egyházi közösség legyen, amely nem válogat, nem ítélkezik, hanem elébe megy azoknak, akik még nem, vagy rosszul ismernek Téged! Akik még nem érzik az örömet, ami abból fakad, hogy végtelenül, minden emberi elképzelést meghaladóan szeretve vagyunk!

Dr Patthy Andrásné Ági, Közösség csoport

Gondolatok a bűnbocsánat szentségéről

Útra kelek, elmegyek apámhoz és azt mondom neki: „Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened. Nem vagyok többé méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek...” (A tékozló fiú története Lk 15, 11-32).

Ugye ismerős a történet? Nem, nem a Szentírásból, most saját életemből. Mikor mondtam ki utoljára ezeket a szavakat? Mikor indultam el utoljára Atyámhoz és mennyi súlyt cipeltem magammal? Meddig cipekedem még? Meddig vigasztalom magam, hogy jól van, ráérek győnni a jövő héten is? Hisz „nem tudjátok sem a napot, sem az órát...”

Bűneinkkel Isten parancsainak szegülünk ellen, ezáltal eltávolodunk tőle és egész közösségünkötől is. Atyánk azonban mindig visszavár, mindig új esélyt ad nekünk, csak bátran merjük kérni. „Ne szégyelljünk győnni, Isten minden alkalommal átölel minket” *Ferenc pápa, 2014. február 19.*

Vajon mi megadjuk ezt az esélyt felebarátainknak? Hányszor bocsátunk meg az ellenünk vétőknek és hányszor kérünk bocsánatot megbántott szeretteinktől?

De felismerem-e egyáltalán a bűneimet? Vagy az a néhány „apróság” már fel sem tűnik, úgy hozzám nőtt? Bezzeg a szomszéd...! Jó, tényleg nem vagyok tökéletes, de annyira nagy baj ez? Hisz halálos bűnt nem követek el.

Innen a legnehezebb elindulni és megbánni őket, így aztán lelkiismeretünk szépen elalszik. Pedig Mennyei Atyánk türelmes szeretettel várja vissza tékozló fiát.

Jó, majd Nagyböjtbén, akkor úgylis a bűnbánat ideje van. Az Anyaszentegyház 3. parancsolata szerint: „Évente gyónjál és legalább a húsvéti időben áldozzál!”

De vajon elég ez? Ha valakit szeretek, tényleg csak azt teszem, amit muszáj? Nem azt kéri Atyám, hogy maradjak meg az ő szeretetében?

Meddig emlékszem vissza bűneimre? 1-2 hét vagy 1-2 hónap? Akkor hogyan fogok győnni évente egyszer?

A bűn lelki seb, a lélek fájdalma a bűnök felett. A gyógyulás helye pedig a gyóntatószék, a megbocsátás kegyelmi ajándékát a bűnbocsánat szentségében nyerjük el.

Van lelki atyám, akihez rendszeresen járok, aki ismer és vezet lelki életemet? Vagy mindig máshoz megyek, mert úgy könnyebb a nagyobb bűneimet elmondani és legyinteni a kisebbekre, mert nem ismer és nem fog tudni rákérdezni? Ne felejtjük el, hogy Istennek győnünk, bűneinket neki bánjuk meg, hiszen az ő parancsai ellen követtük el őket. A pap kézfeltétele és a feloldozás szavai által Isten kegyelmét közvetíti. Nem fog elítélni, nem ő fog megbocsátani, hanem Isten. Nem az lesz a cíki, hogy ő mit gondol rólam, hanem ha majd zörgetek és nem nyitnak ajtót, hiszen nem ismernek.

Legyen hát most csend körülöttem, imádkozom, hogy felkészüljek.

„Szentlélek Úristen! Világosítsd meg értelmemet és emlékezetemet, hogy bűneimet és mulasztásaimat igazán felismerjem! Add, hogy szeretetből és üdvös félelemből valamennyit őszintén megbánjam! Amen.”

Ezek után lelkiismeretvizsgálatot végzek:

- Mikor gyóntam utoljára?
- Érvényes volt-e a gyónásom? (Az érvényes szentgyónás feltételei: bűnbánat és erős fogadás, hogy ezentúl a bűnt elkerülöm, a súlyos bűnöket faj és szám szerint bevallani, legyen meg a szándék a gyónás után az elégtételt elvégezni)
- Ha nem volt érvényes, meg kell ismételnem (pl: szándékosan nem mondtam el súlyos bűnt, akkor most meg kell tennem, ha véletlenül felejtettem ki, akkor most meg kell gyónnom).
- Elvégeztem-e a kapott elégtételt?
- Ezek után mérlegre teszem az elmúlt időszakot. A bűneim mellett a jócselekedeteimre is gondolhatok, hiszen Isten értékesnek teremtett. Választok egy olyan lelki tükröt, ami élethelyzetemhez legközelebb áll, így könnyen vezeti lelkiismeretemet és össze tudom számolni bűneimet, súlyukkal együtt. Ha félünk, hogy valamit így is kifelejtünk, készítsünk listát és vigyük magunkkal.

Amíg a gyóntatószék előtt állunk imádkozzunk, hívjuk segítségül a Szentlelket. Belépve köszönünk, a pap szavaira keresztet vetünk, majd megmondjuk, mikor gyóntunk utoljára. Ha állandó lelki vezetőnk van, akkor ő könnyen tud vezetni minket gyónásunkban, hiszen ismer. Ha először járunk nála, akkor néhány szóban be kell mutatkoznunk – milyen a családi állapotunk, milyen gyakran járulunk a szentségekhez és még néhány gondolat, amit fontosnak tartunk magunkról, hogy élethelyzetünket megismerve segíteni tudjon gyónásunkban. Mondjuk el bűneinket szám szerint.

Ezek után saját szavainkkal vagy kötött imádsággal bánjuk meg bűneinket és fogadjuk meg, hogy többé nem vétkezünk.

„Istenem, szeretlek téged. Ezért teljes szívemből bánom, hogy bűneimmel megbántottalak. Kérlek, bocsáss meg nekem! Ígérem, hogy ezentúl a jóra törekszem, a bűnt és a bűnre vezető alkalmakat elkerülöm.”

A feloldozás szavai alatt keresztet vetünk, utána elköszönünk és távozzunk. Újjászülettünk, ismét a Mennyei Atya gyermekei lettünk. Mondjunk hálaimát és lehetőleg minél előbb végezzük el a kapott elégtételt. Érezzük át a megbocsátó atyai szeretet erejét és ne féljünk újra elébe járulni, ha mégis bűnt követnénk el.

Kovácsné Ágotai Gyöngyi, Liturgia munkacsoport

Zsinatoló farsang

Január közepén kaptam a hírt: a zsinatoló munkacsoportok számára farsangi bált rendez a plébánia február 7-én. Örültem a meghívásnak, hiszen eddig még nem vettünk részt ilyen farsangi mulatságon. Ugyanakkor több kérdés is felmerült bennem: Pontosan milyen is egy ilyen farsangi bál? És legfőképp milyen ruhát is vegyek fel? Munkacsoportunk egyik ülésén ez utóbbi kérdést fel is tettem. Azt a választ kaptam, hogy nem kell nagyon kiöltözni, illetve Mihály atya még hozzátette: olyan ruhát válasszak, amiben nem fogok fájni, mivel a bált a Szent Gellért Gimnázium tornatermében rendezik. Semmi baj, mondtam, hiszen táncolni fogunk! A meglepetés ezután következett, mivel mindenki egyetértett abban, hogy táncra ne nagyon számítsak! Egy bál, ahol nem táncolunk? Mit csinálunk akkor?

A bál estjén szépen terített asztalok, hangulatos díszítés és jókedvű társaság fogadott minket a tornateremben. A belépéskor mindenki húzott egy számot, amiről tudtuk, később még fontos lesz. Az este házigazdái teendőit Zsolt atya látta el, aki az imádság és a köszöntő után mindenkit megkért, hogy a húzott számoknak megfelelő asztalnál foglaljon helyet. Az asztalok egy-egy apátságot szimbolizáltak, a csapatok pedig apátot/apátnőt választottak és megkezdődött a játék. A Mindent vagy semmit című vetélkedő mintájára rendezett játékban a csapatoknak – a Megszentelt élet éve alkalmából – a különböző szerzetesrendek életével, történetével, munkájával kapcsolatos kérdésekre kellett válaszolniuk. Zsolt atya Vágó Istvánt megszegyenítő tudással és leleményességgel, valamint kellő részrehajlással vezette a vetélkedőt! A sok izgalom és nevetés mellett rengeteget tanulhattunk is az egyes rendekről. A játék szünetében elfogyasztott finom vacsora minden csapatnak új erőt adott. A verseny szorosságát és a résztvevők jókedvét jól mutatja, hogy az eredetileg este 11-ig tervezett multság csak éjfélkor ért véget. Bár valóban nem táncoltunk, mégsem maradtunk testmozgás nélkül: mire elrendeztük a tornatermet és a székeket visszavittük az osztályokba, mindenki kellőképpen elfáradt. Nagyon jól éreztük magunkat, remélem, jövőre is együtt farsangolhatunk!

Köszönjük a szervezők munkáját és az együtt töltött örömteli estét!

Zsuppányi Marianna (Maja)

Pünkösdi zarándoklat: Havas Boldogasszonytól a Csíksomlyói Szűzanyához

MÁJUS 22. péntek: Hajnali indulás.

Esti érkezés Somlyóra. Beköszöntés Szűzanyához.
Szállás elfoglalása, vacsora, utána szabad program.

MÁJUS 23. szombat: Felballagunk a nyeregbe és részt veszünk a szentmisén.

Utána szabad program: meglátogatjuk a kápolnákat, a kegyhelyen vásár van.
Este csángó mise, éjszaka a templomban virrasztás, keresztút a Salvator kápolnáig, ahol hajnali mise van, utána a nyeregben napfelkelte-várás.

MÁJUS 24. Pünkösöd vasárnap: Ünnepi szentmise a kegytemplomban.

Kovászna – Csomakőrös (Kőrösi Csoma Sándor) – Zágon (Mikes Kelemen)?
Gelence (Szent László freskók) – Kézdiszentlélek erődtemploma –
Nyergesetető.

MÁJUS 25. Pünkösöd hétfő: Szentmise után Székelyderzs erődtemploma,

Székelykeresztúr: Petőfi emlékhely.
Ha időnk engedí, Segesvár városnézés (Boldog Apor Vilmos szülőháza).

MÁJUS 26. kedd: Reggeli után, vagy előtte templom Szent Antal nagy kilenced miséje.

Kisbacon (Benedek Elek emlékház) – Árkos erődtemplom megtekintése.
Ha időnk engedí, Sepsiszentgyörgy Székely múzeum. Indulás haza.

MÁJUS 27. szerda: Búcsúzás a Szűzanyától. Indulás haza.

Szállás Bőjte Csaba Szent István házában (középkorú kollégium). Reggeli és vacsora is itt lesz.

Az az elfogódottság volt végtelenül megható,

...ahogyan a kék Swarovski kristályokkal ékített aranykoronát a kezében tartotta. Látszott: az már nem csak egy munkadarab, melynek tervezésével napokat, elkészítésével heteket töltött lázas munkában. Ez a misztikusan csillogó ékszer immáron ténylegesen a Világ Királynőjének koronája. Egy plébános döntésének, egy közösség tenni-akarásának eredménye: a Szentlélek munkájának bizonyítéka. Egy krisztinavárosi testvérünk keze munkája.

A Regina Mundi – A Világ Királynője – templomot 1860-ban Ranolder János megyéspüspök építtette az angolkisasszonyok zárdájával egy időben, annak épülete mellé. A sok vihart megélt kis templom ma Veszprém második legnagyobb egyházközségének központja. Oltára mögött állt az Istenanya egyszerű, de nagyon szép szobra. Évtizedeken át korona nélkül.

Hogyan fordulhat elő, hogy korona nélkül áll a Világ Királynője? – hökkent meg nemrégiben a fiatal plébános, s vele csodálkoztak a hívek is. De ki tudná e nemes feladatot méltó módon véghezvinni, ki tudna igazán szép koronát készíteni a XXI. század elején? – merült fel a kérdés jogosan, elbizonytalanítva a lelkesedőket. A válasz nem késett soká, hisz a képviselőtestület agilis világi elnöke épp egy lelkigyakorlatról érkezett, ahol megismert egy „szóba jöhető” embert. Ugyanebben az időben Herceghalmi István ékszerész – számos szakmai díj és elismerés birtokosa – éppen azon tündődött: hogyan segíthetné ő a maga eszközeivel az Istenanya ügyét? És innentől történelem. Adományok, tervek, egyeztetések, felajánlások, és egy hálaadó zárandoklat március 21-én.

Az aranyozott korona 728 grammnyi szín-ezüstjét a hívek adták össze. Nem pénzt gyűjtöttek: alapanyagot. Volt, aki a fülbevalóját hozta, más a kését- villáját, kanálát. Egy 80 éves néni a karjáról húzta le a karkötőjét, hogy az is a Szűzanya fejét ékíthesse.

Közben készültek a mérhető papírmodellek. Egyszerű legyen, de nemes. Legyen rajta liliom, mert az a tisztaság jele. Utaljon a Szentháromságra. Csillogjon kéken, mint Mária palástja...

...és elkészült a mű, tökéletesen illeszkedve a templom belsejéhez: modern és mégis időtlen. Peremén öt liliom hajlik kifelé, közöttük ötször jelenik meg a Szentháromságra utaló hármas díszítés. A Swarovski kristályok kékjét fénykép nem adhatja vissza. A korona arányai-ívei a templom ablakainak arányait-íveit tükrözik. Csillog és ragyog, alkotójának ujjnyomait csak formájában és nem felületén őrzi: az alkotó kezén ugyanis fehér pamutkesztyű, arcán megilletődöttséggel vegyes tisztelet.

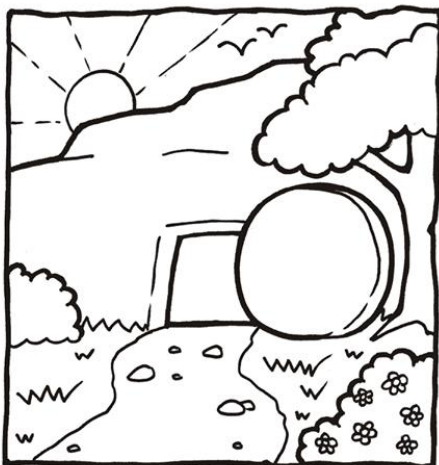
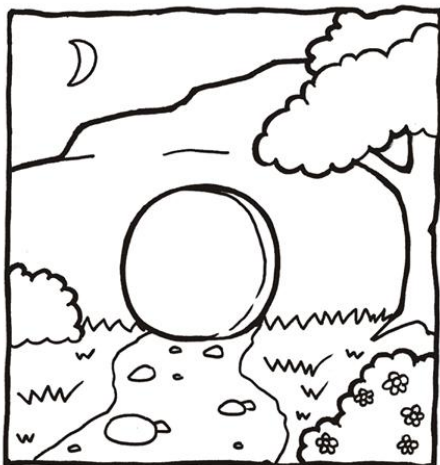
Az egyszeri zárandok ilyenkor meghatottan áll. Véletlen volna, hogy egy ékszerművész akkor megy lelkigyakorlatra, amikor egy közösség felajánlást tesz? Véletlen, hogy egy felbuzgó tenni-akarás azonnal feladatra talál? Véletlen egy krisztinai roraté, ismerkedés a teaosztókkal... találkozás a belvárosban... meghívó egy zárandoklatra?

Mindez nem lehet véletlen. Az Úr szótárából – régóta tudjuk: hiányzik ez a szó. Életünkben mindennek oka-célja-értelme van, nekünk „csak” az a dolgunk hogy ezeket felismerjük és beteljesítsük. Nem kis feladat. Ám ha netán volnának is véletlenek: ilyen szép eredményt ritkán hoznak, mint a mától bárki számára megcsodálható, immáron megkoronázott Világ Királynőjét Veszprémben.

Tibély András

Húsvéti rejtvény

KISEBBEKNEK – Találd meg az 5 különbséget!

NAGYOBBAKNAK – Tojáskeresés a plébániakertben

Az ünnepi szentmise után a krisztinavárosi gyerekeknek tojáskeresést rendeztek a cserkészek. Öt aranytojást is elrejtettek, melyekért külön jutalmat lehetett átvenni Mihály atyától. Az alábbi igaz állítások alapján dönts el, hogy ki, milyen sorrendben és hol találta meg az aranytojásokat.

1. Az egyik tojást egy fa odvában találta valaki.
2. A Balogh anyuka saját gyerekén kívül még Ádámot is elhozta a játékra.
3. Domi és a Vass család gyermeke osztálytársak.
4. Csenge találta az első aranytojást, a Balogh család gyermeke a másodikat. A harmadik tojást a fenyőfa ágai között találták meg.
5. Aki a Halász gyerek előtt találta meg a tojást, az a szaletli mögött bukkant rá.
6. A negyedik tojás megtalálója se nem Ádám, és nem is a Tóth.
7. A Vass gyerek nem a fenyőfa ágai között találta meg a tojást, s nem is ő volt az utolsó.
8. A bokor alatt nem a Szabó gyerek találta meg a tojást.
9. Betti – aki egyébként nem Tóth – találta meg az ötödik tojást.
10. A szaletli mögött nem Erika találta meg a tojást, a bokorban pedig nem Csenge.
11. A Tóth gyerek nem nézte meg a tűzrakót.

A megoldást keressétek az újságban!

Nyugdíjas séta

Október 31-én szentelte fel Erdő Péter bíboros úr az Etele úton a Szent Adalbert plébánia új, boldog Meszlényi Zoltánról elnevezett templomát. A templomszentelés szertartására olyan hatalmas tömeg gyűlt össze, hogy sokan nem fértek be a zsúfolásig megtelt templomba. Mi is így jártunk, ezért decemberi sétánkon látogattunk espereskerületünk új templomába. Az újbudai önkormányzattól 99 évre használatba kapott telken 13 évig tartó tervezés után 2013-ban történt meg az alapkövétel. Ettől kezdve azonban dicséretes gyorsasággal egy év alatt felépült a templom. Lépcsősor vezet egy tágas teraszra és a hármastagolású bejáratához, amely felett színes üvegablakon keresztül vetül a fény az oltárra. Belépve a templomba letisztult, harmonikus nyugalmat árasztó szín- és formavilág fogad. Síma krémszínű falak, ívelt fehér betonoszlopok magasodnak az ég felé. A diadalív szintén ívelt betonfalát sok-sok köralakú áttörés lágyítja. Technikai bravúr betonból ilyen lágy formákat kialakítani. A szentély hátsó falán a tabernákulum két oldalán elhelyezett Szent Adalbert és boldog Meszlényi Zoltán nagyméretű üvegmozaikját most március 4-én, a templombúcsú napján áldotta meg a bíboros úr. Az ő ereklyéik láthatók az oltár márvány talapzatában. Ugyancsak üvegmozaik ábrázolás két kis fülkében a feltámadt Krisztus, ill. Szűz Mária a Kisjézussal. A bal oldali fal ablakain a vértanú magyar szentek láthatók. Musits Antal (Tóni atya) részletesen bemutatott mindent: az urnatemetőt, a tágas közösségi termeket, a templom előtt álló haranglábat, szabadtéri keresztutat. Befejezésül meg is vendégelt minket.

Kissé szomorkodom. Legutóbbi sétáink kapcsán kiderült, hogy kiállításokra jóval többen kíváncsiak, mint templomainkra. Egyrészt örülök, hogy akik – ők mondják – nehezen szánják rá magukat egyénileg megnézni egy kiállítást, kimozdulnak, sőt már néhányan felbátorodtak és önállóan megnézték a Szőnyi ill. a Csók István kiállításokat. Másrészt szomorkodom, hogy Budapest sok szép temploma, amelyeket templombúcsújuk napjaiban igyekszünk felkeresni, keveseket mozgósítanak. Pedig napjainkban trendi a vallási turizmus és az Ibusz most indított el templomismertető programot, havonta 2-2 templomot mutatnak be. Visszatérve sétáinkra januárban és márciusban 1-1 ún. „kötelező” nagy kiállítást látogattunk meg. A képeket nem részletezem, hiszen azokat látni, nem leírni kell, és már mindkét kiállítást lebontják beszámolóim megjelenéséig (bár a Rippl-Rónai – Maillol ápr. 6-ig elérhető).

A „Rembrandt és a holland arany évszázad festészete” c. kiállítást a Szépművészeti Múzeumban olyan óriási tömegérdeklődés kísérte, hogy alig fértünk hozzá a képekhez a túlszűfolt termekben. Tárlatvezetőnk ismertette a korszak történelmi, társadalmi, művészettörténeti hátterét. A függetlenné vált Hollandia magára talált, öntudatos polgársága, jó tengeri kikötői révén hajóival bejárta a világot, gyarmatokat szerzett, és egyre jobban meggazdagodott. Mégis megőrizte puritán szemléletét. E gazdag polgárságot szolgálta ki és ábrázolta Rembrandt, Vermeer és tanítványaik elsősorban portrékon és csoportképeken, másrészt intim családi környezetben, otthonukban tevékenykedve. De a szeretett, pedig unalmas holland tájat is megörökítették. Színeikben sötétek a képeik, főleg barna, vörös, rótt, sárga sötét árnyalatai, de fontos volt a fény-árnyék kontrasztjának az ábrázolása.

A Magyar Nemzeti Galéria kiállításán láthattuk Rippl-Rónai sötét fekete korszakát is. Szürke, fekete, barna színek sötét kontúrral. Ez egyéni stílusa, az „olajozott grafika” jellemzi pályája kezdetén. A fiatal francia festők barátsága és közülük Aristide Maillol-lal

kialakult bensőséges kapcsolata révén barátja meghívására pár hónapos tengerparti tartózkodás során felfedezte a színeket. Hazatérve Kaposvárra kialakította saját egyéni „kukoricás” stílusát, amely már szinte tobzódik a színekben és elsősorban az otthon intimitása a fő témája. A kiállítás nagyon szépen mutatta be a két barát hasonló témájú festményeit és szőnyegterveit, melyet feleségeik nem szőttek, hanem apró öltésekkel hímézve valósítottak meg. Bár Maillol is festőként indult, de szobrászként ismeri a világ. Rodin ellenében ő visszatért az antik hagyományokhoz, a tömör megfogalmazáshoz. Egy kamara-kiállítás is kapcsolódott a kiállításához, amely Maillol hatását mutatta be a magyar szobrászatra. Remek kispasztikákat láthattunk: Vedres Márk, Medgyessy Ferenc, Beck Ö. Fülöp, Ferenczy Béni alkotásait. Az igen szépen, hatásosan megrendezett kiállításon jó volt megtapasztalni, hogy Rippl-Rónai festészete mennyire egyenrangú a nagy francia festők alkotásaival.

A szerzetesség évében, a Betegek Világnapját követően febr. 12-én hová is mehettünk volna, mint a Betegápoló Irgalmasrendhez. A Császárfürdői Szent István király kápolna Hild József tervezte műemlék kápolnájában fogadott bennünket Kozma atya asszisztense, Palotás Eszter. Rendkívül sokoldalúan, érdekesen ismertette az irgalmasok budai megtelepedését, a betegellátás megszervezését, a gyógyvízre épülő gyógyító munkát. Az Irgalmasrend 1650-ben telepedett meg hazánkban Szepesvávalján, majd Pozsony, Eger, Temesvár, Pápa, Kismarton, Nagyvárad, Vác, Pécs, Szokolca következett. Végül 1806-ban nyílt meg budai kórházuk. Itt, ezen a helyen már a rómaiak ismerték a gyógyforrásokat, amelyekre a törökök fürdő-együttest telepítettek, a reformkorban pedig egész fürdőváros alakult ki. A Marczibányi István által adományozott területen 1844-re elkészült a fürdővel egyidőben a kórházépület és a Szent István tiszteletére felszentelt kápolna. Az irgalmas testvérek elűzése után elfalazták a kórház kápolnai bejáratát és csak 1991 dec. 1-jétől került vissza az Irgalmasrend tulajdonába. A Kápolna szentélyének hátsó falán az oltár szoborcsoportja a „Mégfeszített Üdvözítő” Szűz Mária és Szent János között Borsos Miklós alkotása. A tabernákulum ajtajának angyalai az oltár oldalán, az Utolsó vacsora, az ambón Jákob kútja, a Keresztút stációi, valamint a falakon a négy evangélistát ábrázoló művészi rézdomborítások is mind Borsos Miklós alkotásai és adománya. Oldalt Törley Mária Istenes Szent János bronzszobra áll. Istenes Szent János rendalapító rendkívüli életútjának, hányatott életének ismertetése után átsétáltunk a közelmúltban nagy visszhangot kiváltott csodásan felújított Veli bej török-fürdőjéhez, amely az Irgalmasrend kezelésében működik. Eszter asszony oda is elkísért bennünket, bemutatta a régi török kori vízvezetékeket és a medencéket. A fürdő több forrásra épült, a nemrég felbukkant forrás olyan hőfokú, olyan tiszta és olyan bő hozamú, hogy semmilyen hűtést, semmilyen fertőtlenítést nem igényel, mert folyamatosan cserélődik a medencében a víz. Ezután vezetők javaslatára meglátogattuk a büfét. A színvonalas, érdekes látottak, hallottak alapján emlékezetes maradt ez a csütörtök délelőtti sétánk.

Varga Istvánné, Sári

Megoldás:

- 1. Tóth Csenge, odúban*
- 2. Balogh Domi, száletli mögött*
- 3. Halász Ádám, fenyőfa ágak között*
- 4. Vass Erika, bokorban*
- 5. Szabó Betti, tűzrakóban.*

Házunktája

Február 11-én megrendítő hírt kaptunk (a képviselőtestület jelenlegi és volt tagjai e-mail levelező-listájának tagjaként), hogy Kovács András testvérünk éjszaka meghalt. A halálhír önmagában is megrendítő, de 56 évesen, 3 kisfiú édesapjaként összehasonlíthatatlanul fájdalmasabb. Március 4-én volt a temetése, ugyanaznap a gyászmiséje itt, a mi templomunkban. Őrizzük meg emlékeinkben, imádkozunk értük, s amiben tudjuk, segítsük feleségét Gyöngyit, s fiait. Nyugodjék békében!

Ilyen és hasonló esetekben mutatkozik meg a közösség megtartó és segítő ereje. Véghallgattam a zsinatoló munkacsoportok elmúlt hetekben megtartott beszámolóit. Saját vállalt feladatukon kívül szinte minden összegzésben elhangzott néhány gondolat a közösségekkel kapcsolatban. Igény újabbak alakítására, vagy a meglévő és működő közösségek erősítésére. Nem bonyolódnék ebbe mélyebben, hiszen derekas munkát végzett az ezzel foglalkozó munkacsoport – beszámolójukat olvashatjuk a zsinatolás honlapján: <http://hba.plebania.hu/zsinatolas> –, továbbá ebben a számban megosztja gondolatait velünk a közösségi munkacsoport tagja: dr. Patthy Andrásné, Ági. Ezúton is köszönöm, hogy első szóra, készségesen ígerte az írást. Annyiszor emlegettem már ebben a rovatunkban a Cserkészpince alapítását is. Talán azért, mert ott ismertem meg a legtöbb Krisztinás barátot, ismerőst. S mikor már a kezdeti nehézségeken túljutottunk, eljött az ideje a „felnőtt” közösség szervezésének, ami a Krisztina Kör nevet kapta. Szép, tartalmas időszak volt, végtelenül sajnálom, hogy múlt időt kell használnom. Kicsit több, mint 10 aktív évet mondhatott magáénak ez a társaság, ami egy közösség életében nem túl sok. Pár év alatt 29 rendezvénnyel tette gazdagabbá a krisztinás közösség életét koncertek, kiállítások, irodalmi estek formájában. Férjem halála után egy ideig nem kerestem a közösségi élet semmilyen formáját. Aztán „megtalált” egy újabb kisközösségi forma. Bekapcsolódtam a Tegzes Katalin segítő nővér vezetésével működő kísérleti csoport életébe, az özvegy csoportba. Ez a közösség már 10 éve segíti mindennapjaimat, színesíti hétköznapjaimat. Nem csak rendszeres összejövetelek formájában, viszonylag sokat utazunk bel- és külföldre, közös kiállítás- és hangversenylátogatás teszi tartalmasabbá együttléteinket. Ezek az élmények megint egy közösség ajándékai. Saját, megélt élményekről írok, ezek alapján tudom biztatni azokat, akiknek nincs tapasztalatuk közösségek működésével kapcsolatban. Amit hangsúlyoznék: belefektetett energia és munka nélkül nem működik semmilyen formátum, bármilyen szép tervek szerepelnek is papíron, vagy lelkesen előadva. Tehát sok-sok jó ötlet, még több munka és idő, elegendő „alany”, aki meg is valósítja a zseniális ötleteket. S bizony egy nagyon határozott vezető, akire hallgatnak a többiek. Ha ezek adottak, akkor van esély egy jó kis társaság eredményes működésére. Higgyük el, nem olyan rossz a helyzet a Krisztinában, csak élesztgetni kell az alvó energiákat!

Ismét vannak jó programjaink, csak el kell menni a meghirdetett rendezvényekre... Őszintén becsülöm Polgár Ildikó energiáját és lendületét, mindig színvonalas számokkal tölti meg a nyugdíjasok farsangjára összeállított műsort. Remekül válogatja, s figyeli az Uránia filmszínház műsorra tűzött filmjeit, s a legjobbakra bizony „összerántja” a magas kultúrára éhes társaságot! Köszönjük Ildikó, nagyon hálásak vagyunk érte!

Nem szabad elfeledkeznünk a Krisztinavárosi estékről sem. Köszönjük Perémy Gábornak, hogy felélesztette Feri atya kezdeményezését. Szintén hálás köszönet a

„háttérnek”, az esték háziasszonyának, nevezetesen Ulrich Anikónak, hogy ilyen késő esti órán ennyit fárad (no meg előtte), hiszen fehér asztal mellett oldottabban lehet beszélgetni. S természetesen köszönjük az előadóknak, hogy ránk szánják idejük jelentős részét, hiszen egy ilyen előadásra fel kell készülni, bármennyire otthon vannak az adott témában. Január 19-én Morandini Pali, régi kedves Krisztinás társunk (hivatalosan: a Magyar Madarászati Egyesület önkéntese) előadását hallgathattuk, természetesen hangsúlyosan a vörösvércséről. Nem csak ezt az előadást köszönhetjük neki, hanem azt is, hogy a cserkészeknek mennyi mindent tanított a madarokról, madarászatról. A következő Kr. Esték előadását felesége Harrach Ágnes tartotta svédországi élményeiről. A hallgatóság élvezettel hallgatta a rendkívül hangulatos beszámolót. Március 16-án Pollák Károly mestercukrász, a Böszörményi úton lévő Rigó Jancsi Cukrászda tulajdonosa volt vendégünk. Madarak, természet, egy kis világjárás, kevésbé ismert kultúra ismertetése, bepillantás egy csodálatos szakma világába, elég színes a paletta? Még egyszer köszönjük a szervezést!

Kritikaként többször elhangzott, hogy újságunk csak a múlttal foglalkozik. Igen, hiszen évi 4x16 oldalba sokkal több nem fér, egyébként a Hívogató a legutolsó oldalon mindig vázolja a következő 3 hónap programját. S a hetente megjelenő Hírlevél kizárólag a jövő eseményeiről tájékoztat. Hirdetőtábla, szóbeli meghirdetés, a Krisztinás suttogó-propagandáról nem is beszélve. Én azt vettem észre – a régi szerényebb tájékoztatás során is –, hogy amit nagyon reklámozunk, az már nem is olyan érdekes, talán már meg sem halljuk. Magamról tudom: amit akarok, azt megtudom, beszélgetek az emberekkel, tehát a hírek megtaláltnak. Igazán tiszta szívvel tanácsolom ezt a módszert is, hallgassuk egymást!

H. Végvári Ágota

Gólyahírek

Régi cserkészünknek, Csiszár Zsófinak és férjének, Gallai Lászlónak fia született 2014. november 17-én. Első gyermeküknek örülhetnek, aki a Gallai Maxim nevet kapta. Itt a Krisztinavárosban találkozhatunk velük jártunkban-keltünkben, legyen szerencsénk.

A 9 órai miséről ismerjük gyerekeim kifejezésével élve "a Szakállas apukát". Most, hogy már felvettük velük a kapcsolatot, tudjuk őket nevükön nevezni: Mikó Magdolnának és Csobay-Novák Tamásnak, második gyermekük született Máté fiúk kistestvéreként: Csobay-Novák Viktória, november 27-én, egy kicsit sietve – biztos már kívülről szerette volna szemügyre venni a Mikulást.

Cserkész-énekes barátunknak, Roszmusz Andrisnak és Harmann Csillának hatodik gyermeke született december 10-én. Remélem, sikerül felsorolnom őket: Bálint, Kinga, Andris, Ágnes, Anna és a 3 hónapos Katalin. Reméljük, Virágvasárnap találkozunk velük a Scolában.

Csermák Ambrusnak és György-Farkas Zsófinak is megszületett második gyermeke, Lőrinc 2015. január 13-án. Máris oszlopos tagja a 9 órai misének, ő is az anyatejjel együtt fogja magába szívni a krisztinavárosi tömjénillatot.

György-Farkas Máténak és Vörös Emesének is megszületett csemetéje, a kis Róza március 11-én első gyermekként. Várjuk őket a cserkésztábor konyhájában, bizonyára nagy lenne a népszerűsége a konyhás szolgálatnak, ha gyermekvagyázással is egybeköthető lenne. ☺

Örömmel köszöntjük az új babákat és családjaikat! Foglaljuk imáinkba őket!

Nyíri-Szabó Eszter

H í v o g a t ó

2015.

Április

- 15-18. csere-bere akció – a részleteket külön hirdetjük
20. hétfő este „*Krisztinavárosi esték*”
25. szombat 10 óra: Szikla templomból fehér szív útja
du. ½ 4 óra nyugdíjas délután
26. vasárnap **Papi hivatások világnapja**

Május

- Májusban minden nap du. 6 óraker litániával köszöntjük a Szűzanyát!
9. szombat élő rózsafüzér – a részleteket külön hirdetjük
10. vasárnap ½ 12-es szentmise: bér málkózók bemutatása
14. csütörtök de. nyugdíjas séta
15-17. zsinatolás befejezése Leányfalun
17-23. pünkösdi készüllet
24. vasárnap **Pünkösdvasárnap**
29. péntek Hajókázás a Dunán (Matolcsy Kálmán atya)
30. szombat du. ½ 4 óraker nyugdíjasok délutánja

Június

4. csütörtök du. ½ 6 órától rendkívüli szentóra
7. vasárnap **Úrnapja** – Körmenet a 9 órai szentmise után
8. hétfő este „*Krisztinavárosi esték*”
11. csütörtök de. nyugdíjas séta
12. péntek **Jézus Szíve ünnepe**
13. szombat ½ 11 óra papszentelés Esztergomban
21. vasárnap 9 óra „Te Deum”
22. hétfő életbe lép a nyári miserend

Szerkesztőségünk címe: H. Végvári Ágota
1016 Budapest Mészáros u. 12. Tel: 375-1622